

ALEXANDRINE is een verkleinvorm van ALEXANDRA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Alexander of Alexandros; samengestelde Griekse naam:

1] uit 'Alex-' komt van 'alexein' of 'alessein' = 'verdedigen' of 'afweren'

2] '-andra' of '-andres' = 'man(nen)'

Dus: 'afweerster of beschermster der manschappen' of 'mensenbeschermster'.

*

Alexandrina (ook **Sandrina**) **di Letto** (ook **van Foligno** of **van Sulmona**) arme claris, Foligno, Italië; abdis; † **1458**; **feest 3 april**.

Zij werd in 1385 te Sulmona geboren en trad reeds op 15-jarige leeftijd toe tot de orde der Arme Clarissen. Drie-en-twintig jaar later stichtte zij van daaruit een nieuwe vestiging in Foligno, waarvan zij de eerste abdis werd. Zij voerde er ook allerlei strenge hervormingen door in de geest van Vader Franciscus. Daarbij genoot zij de steun van Paus Martinus V († 1431).

*

Alexandra (ook **Alexandrina**) **van Alexandrië** (ook **van Egypte**), Egypte; kluisnaares; † **4e eeuw(?)**; **feest 3 maart**.

Een oude beschrijving van kluisenaars en kluisenaressen vertelt over haar: *"Er was een jongeman smoorverliefd op Alexandra. Maar zij gaf veel meer om Christus. Als zij met hem zou trouwen, zou hij dat altijd blijven voelen. Vandaar dat zij er de voorkeur aan gaf om zich in een grafspelonk op te sluiten; er was alleen een opening om in haar behoeften te voorzien. Mensen vroegen hoe zij dat volhield, zo alleen. Daarop zou zij geantwoord hebben: 'Van zonsopgang tot negen uur 's morgens breng ik in gebed door; daarna ga ik een uur lang spinnen; voor de rest overweeg ik de geschriften van de apostelen, de woestijnvaders en de kronieken van de martelaars en word ik verteerd door het verlangen ze te mogen navolgen. 's Avonds na het dankgebed eet ik iets. De nacht breng ik bijna geheel in gebed door.' Na twaalf jaar zo in haar grafspelonk te hebben geleefd, is zij gestorven."*

*

Alexandra (ook **Alexandria**) **van Ancyra**, Klein-Azië (= voormalig Ankara, Turkije); tezamen met **Theodotus**, **Claudia**, **Eufrasia**, **Faina** (ook **Faine**), **Julitta** (ook **Julia**), **Matrona** en **Thecusa**, martelaressen; † **304**; **feest 18 mei**.

Het verhaal van Theodotus begint bij een groep van zeven vrouwen, die naast vele andere geloofsgenoten, het slachtoffer werden van de christenhaat van de Romeinse landvoogd te Ancyra, een zekere Theotechno. Hij op zijn beurt was weer een stroman van de wrede keizers Maximianus en Diocletianus.

De zeven vrouwen waren al op jaren en hadden hun leven lang Christus gediend door maagd te blijven en een deugdzaam leven te leiden. Ze waren de bergen ingevlucht toen de vervolgingen. De Romeinse landvoogd Theotechno had een troep jonge soldaten achter ze aan gestuurd om ze op te sporen. Hij had zijn mannen opdracht gegeven ze ter plaatse te verkrachten en vervolgens te doden. De jongemannen kregen de vrouwen inderdaad te pakken en ze maakten aanstalten om hun bevelen ten uitvoer te brengen. Toen trad een van de vrouwen manmoedig naar voren en probeerde hen van hun plannen af te houden door te wijzen op hun afgeleefde en onaantrekkelijke lichaam: "Jullie commandant weet ook wat hij aan jullie overlaat. Bekijk ons eens goed... En trouwens, hebben wij niet de leeftijd en de grijze haren van jullie moeders? Wij doen een beroep op jullie eerbied voor je moeder, en smeken je van je plannen af te zien: overweldig ons niet." En de lust verging hun inderdaad.

Maar des te woedender was de landvoogd. Want hij beschouwde de handelwijze van zijn ondergeschikten als dienstweigering. Het voelde deze gang van zaken als een persoonlijke nederlaag, hem toegebracht door zwak vrouwvolk. Hij gelastte daarop dat de vrouwen geheel naakt op een kar ten toon moesten worden gesteld; vervolgens zouden ze naar de oever van het meer worden gereden en daar met een steen om de hals in het water geworpen. Zo geschiedde. Tenslotte werden hun lijken door een vurige jongeman, Theodotus genaamd, op goed christelijk wijze geborgen en begraven. Toen bekend werd, dat hij daarvoor gezorgd had, kostte dat ook hem het leven.